

Maijs 2016/5

t a k a

TAVAI GARĪGAJAI UN FIZISKAJAI VESELĪBAI

CENA EUR 2,13

ISSN 1691 - 4287

Kustības skaitot

Saslimšanu metafizika

Alerģija – imunitātes kļūda

Maģiskais hennas pieskāriens

Neatvairāmais saldais

Beata Sproģe-Kozlovska

Dagnija Millere-Balandina
foto: Guna Oškalna-Vējiņa

Maģiskais hennas pieskāriens

Ķermeņa izrotāšana ar hennas zīmējumiem ir senatnīgs rituāls, kas sniedz ne tikai vizuālu baudījumu, bet arī dziedina, tādējādi tiek vērtēts kā nozīmīgs ezoterisks instruments fiziskās un garīgās veselības uzturēšanā. Ineses Dāvidsones dzīvē hennas māksla ienāca negaidīti, bet likumsakarīgi, ļaujot radošajai enerģijai uzplaukt patiešām krāšņi! Sevis un citu izskaistināšana ar hennas pastu nu jau kļuvusi par Ineses ikdienu, un paldies viņai par to, jo ikviens, kurš pavisam burtiskā nozīmē uz savas ādas baudījis mākslinieces hennas pastas bagātīgo pieskārienu un ir šim procesam pilnībā atvēries, ir sajuties īpašs un enerģētiski piepildīts – kā ar maģisku pieskārienu apveltīts.

Vai noteikti simboli uz ķermeņa var uzlabot mūsu karmu un aizsargāt no nelabvēlīgām enerģijām? Vai hennas pasta, iesūcoties ādā, nekaitē organismam? Ar atbildēm uz šiem un citiem jautājumiem, kā arī hennas pastas recepti un praktisko pielietojumu dāsni dalās hennas māksliniece, „Henna Guru” vadītāja INESE DĀVIDSONE.

Vēsturiskā bāze

Ķermeņa rotāšanu ar hennas pastas zīmējumiem jeb Mehndi (kas no hindu valodas nozīmē – māksla) piekopa jau Senajā Grieķijā, diženajā Romas impērijā, Mezopotāmijā, Babilonijā un citur. Dažādās kultūrās henna izmantota atšķirīgiem nolūkiem: beduīni hennas pastu lietoja kā ādas aizsardzības līdzekli – klājot to uz ādas, dodoties tuksnesī, viņi sevi pasargāja no saules apdegumiem (hennas pulveris jau vēsturiski tika izmantots kā ķermeni atvēsinošs preparāts). Citās kultūrās novērots, ka sievietes, strādājot zemes darbus, ar hennas pastu aplkāja ienadžus, lai tie neiekaistu. Un arī mūsdienās hennu joprojām izmanto ne tikai kā skaistuma simbolu, bet arī praktiski, lai krāsotu matus, nagus un zobus. Hennas māksla jeb īpašas prasmes un zināšanas, kā sevi rotāt ar hennu, ir viena no 64 Kamasutras mākslām, kas japārzina sievietei. Šo pastu var lietot arī kā ezoterisku pretstresa līdzekli, piemēram, pirms dzemdībām – apzīmējot gaidībās esošo sievietes rokas, kājas un vēderu, topošās māmiņas kļūst mierīgākas un psiholoģiski gatavākas dzemdību procesam. Pastā atrodamās sastāvdaļas ļauj hennai strādāt vairākos līmeņos vienlaikus. Tā nav tikai ķermeņa apzīmēšana un izrotāšana. Ēteriskās eļļas, kas tiek izmantotas Ineses lietotajā hennas

pastas receptē, iedarbojas arī mentālajā plānā – tās paver atbilstošu lauku un iekustina vibrācijas uz vēlamo rezultātu. Tādējādi ar ēterisko eļļu palīdzību hennas pasta ne tikai aromātiski smaržo, bet ir arī enerģētiski jaudīga.

Iepazīstot hennas pasauli

Ineses pirmā tikšanās ar hennu bija sajūtu līmenī. Tas notika jogas retrītā Āfrikā, kur katra diena bija pārbagāta ar dažādām jogām un meditācijām. Prākšu un nodarbību grafiks piepildīts līdz pat vēlam vakaram. Visa kā tik daudz, ka ķermenis tā pavisam dzīvi izjuta vairs tikai pirmelementus – jūru, sauli, vēju, zemi – un ētera klātbūtni. Kādā no šīm dienām notika ar prātu neizskaidrojams. Lai gan retrīta ietvaros neviens par hennas mākslu nerunāja un to nepraktizēja, tieši tur Ineses galvā pēkšņi ielavījās doma, ka viņa vēlas pamēģināt, kā tas ir – zīmēt ar hennu. Tas bija pavisam neizzināts lauciņš – bez iepriekšējas pieredzes, taču interese un azarts, kā arī sekošana sirdsbalsij paveica savu – *klikšķis* bija noticis. Turpat uz vietas Āfrikā tika atrasta aptieka, kur varēja iegādāties hennas pulverīti. Atgriežoties mājās Latvijā, Inese sajauc hennu ar ūdeni un sāka ar zobu bakstāmo zīmēt sev un saviem bērniem uz ādas hennas zīmējumus. Jau no tā vien, ka āda kaut mazliet ietonējās, prieks bija neizsakāms. Vēlme *rakt dziļāk* vērsās plašumā. Vajadzēja uzzināt visu par pašu hennas pulveri, arī to, no kā un kādā veidā tiek gatavota hennas pasta. Izrādās, henna (*lawsonia inermis*) ir tropu vai subtropu reģionu augs (3–4 metrus augsts krūms), kura lapas novāc divas reizes gadā, izžāvē un sasmalcina pulverī. Inese nolēma, ka gatavos pastu pati, tāpēc iepazinās ar ražotājiem Pakistānā, lai periodiski pasūtītu pastas pamatsastāvdaļu – pulveri *Jamila*. Ņemot vērā, ka arī pasaules hennas profesionāļi izmanto tieši šo produktu, nav šaubu, ka tam ir ļoti augstvērtīga kvalitāte un no tā sanāk augstas kvalitātes pasta. Strādājot ar hennas pastu katru dienu (zīmējo sev un citiem), kā arī pasniedzot nodarbības un meistarklases, māksliniecei ir svarīgi, ka pārņem gandarijums un lepnums par rezultāta labo kvalitāti. Toties pats pastas gatavošanas process ir ļoti niansēts, laikietilpīgs un pieprasa zināšanas, kuras var iegūt tikai un vienīgi caur praksi, tāpat kā hennas tehnikas prasmes.

Recepte netiek slēpta

Ja cilvēks nonācis līdz pārliecībai, ka vēlas pievērsties hennas mākslai, tālākie soļi mēdz atšķirties. Ir daļa, kas dodas uz grupu vai individuālajām meistarklasēm, kur tiek vadīti un apmācīti. Citiem patīk eksperimentēt,

un viņi iegādājas jau gatavus hennas pastas konusus, lai reizi pa reizei sava prieka pēc apzīmētu sevi, savus draugus un mīļos cilvēkus. Tomēr ir, protams, arī indivīdi, kuri nolemj hennas pastu gatavot paši, kas ilgtermiņā (ja nodarbojas ar to regulāri) ir arī finansiāli izdevīgāk. Bet, līdzīgi kā ceptot biezpiena plācenīšus, katrai saimniecei sanāk sava īpašā recepte, arī pasta tiek gatavota ar konkrētā cilvēka individualitāti, mīlestību un ieguldījumu, tāpēc rezultāts, visticamāk, ikvienam būs kaut mazliet, bet atšķirīgs. Savu hennas pastas recepti Inese neslēpj. Tiek izmantotas tikai augstvērtīgas un kvalitatīvas sastāvdaļas, tāpēc būtu grēks par tām nestāstīt. Lūk, Ineses Dāvidsones hennas pastas recepte.

Lai pagatavotu hennas pastu, vispirms hennas pulverim (kas ir hennas auga lapu pulveris) tiek piejaukts klāt skābais aktivizators – svaigi spiesta citrona sula. Tad pastu uz 12 stundām *noliek gatavoties* istabas temperatūrā, jo henna mīl siltumu – gan augšanas, gan gatavošanās, gan žūšanas periodā. Pēc šīm 12 stundām klāt tiek liktas miecvielas – savārīta melnā tēja, melnie pipari un kanēļa standziņas. To visu kopā vāra uz ļoti lēnas uguns vairākas stundas – lai izveidotos kārtīga masa. Pastai tiek likts klāt arī pūdercukurs un ēteriskās eļļas. Inese izmanto 3 dabīgās ēteriskās eļļas – lavandas, tējaskoka un ģerānijas. Viss tiek sajaukts un nolikts vēl uz 12 stundām gatavoties. Šajā laikā var pievērsties konusu rullēšanai. Lai henna netecētu ārā pa malām, konusam jābūt pietiekami sarullētam, tā galam – simtprocentīgi noslēgtam. Hennas pastu ārpus saldētavas var glabāt 5–6 dienas, pēc tam aktīvās sastāvdaļas *atmirst* un pasta tik labi vairs neiesūcas ādā. Ņemot vērā šīs īpašības, ilgtermiņā pasta jāglabā saldētavā. Lai izturētu temperatūras maiņas, konusiem jābūt īpaši izturīgiem. Kad gatavošanas procesā aizvadītās 24 stundas ir galā, pastu var pildīt konusus un sākt lietot. Protams, internetā iespējams atrast daudz informācijas par hennas pastas receptēm, un katrā no tām ir sava daļa taisnības, tāpēc katrai meistarei jāuzticas savām sajūtām, darot visu nepieciešamo, lai iegūtu, viņasprāt, labāko pastu. Lai varētu ērti strādāt un henna labi klātos uz ādas, pastai jābūt pietiekami vijīgai.

Kā kopt zīmējumu

Lielākā daļa interesentu, pirms nolemj pašrocīgi gatavot hennas pastu un nodarboties ar hennas mākslu, vispirms dodas pie profesionāļa, lai izjustu un uzzinātu – kas tas ir, kā tas notiek un kas jā dara pēc tam. Inese stāsta: „Pēc hennas pastas uzklāšanas tā ar siltu gaisu tiek mazliet apžāvēta. Tad konkrēto ķermeņa

vietu (piemēram, roku) pārklājam ar plāksteri. Pēc tam tiek dota tālākā instrukcija, ka plāksteris uz zīmējuma ir jātur līdz pat vakaram. Uz nakti jānoņem, kā arī jānodrupina nost atlikusī pasta. Pirms gulētiešanas vēlams apsmērēt zīmējumu ar eļļu (jebkādu, kaut vai olīveļļu), jo tā ļaus pastai turpināt atdzīvoties un iesūkties. Hennas tonis veidojas 48 stundu laikā, jo tas ir laiks, kurā pasta, oksidējoties ar ādas olbaltumvielām, iegūst pareizo toni. Pirmās 12 stundas vēlams zīmējumu turēt pavisam sausu, jo ūdens klātesamība var apstādināt tonēšanas procesu. Lai dabīgā hennas pasta pēc iespējas spēcīgāk iesūktos (tā nodrošinot tumšāku toni un labāku zīmējuma noturību), uz ādas tai jābūt maksimāli ilgi, tāpēc steidzināta un mākslīga žāvēšana nav ieteicama. Bet, ņemot vērā Latvijas klimatu un laikapstākļu dažādību, lielākoties tomēr vizītes noslēgumā zīmējumu nākas mazliet apžāvēt – ar nolūku uzlikt plāksteri. Apkaltējot virskārtu un piefiksējot to ar plāksteri, klients var bez bažām vilkt virsdrēbes un doties savās ikdienas gaitās. Pasta turpinās būt aktīva – darbosies un iesūksies. Sākumā, noņemot plāksteri, zīmējums parasti ir spilgti oranžā krāsā, bet ar katru stundu tas savu toni mazliet maina. Krāsa un tonis ir atkarīgs arī no ādas biežuma. Piemēram, plaukstas un pēdas ir tās ķermeņa vietas, kur krāsa ir vistumšākā. Teiksiet – kā tas var būt, ja regulāri tās mazgājam? Bet viss ir pareizi, jo uz plaukstām un pēdām ir visbiezākā āda. Toties tur, kur āda ir plānāka, krāsa būs gaišāka un mazāk noturīga. Visilgāk zīmējums redzams uz rokām – divas līdz trīs nedēļas, uz pārējā ķermeņa – vidēji pusotru līdz divas nedēļas.”

Hennas pasta – veselībai draudzīga

Ja rūpējamies par savu veselību, neiztikt bez jautājuma – vai hennas pasta, iesūcoties ādā, nevar izraisīt alerģiskas reakcijas un kaitēt organismam? Inese ir pārliecināta – pareizi un svaigi gatavotas hennas pastas sastāvs ir tik dabīgs, ka nekas slikts nenotiks pat tad, ja to pagaršosim. Hennas pastu jau vēsturiski izmantoja pret apdegumiem, tāpēc hennas konuss, kas atrodams katras ģimenes mājas aptieciņā (šajā gadījumā – saldētavā), reizēm var kļūt par glābiņu, ja noticis kāds mazs, sadzīvīvs negadījums. Uzliktot hennas pastu uz apdeguma, ir jūtams patīkams vēsums un pasta var palīdzēt apturēt pārogļošanās procesu. Henu var klāt arī uz pušumiem un brūcēm, lai paātrinātu dzīšanas procesu. Runājot par alerģijām – hennas pastas sastāvā cukura masas vietā, kas strādā kā lime, var lietot arī medu, bet, ņemot vērā, ka medus ir visai biežs un spēcīgs alergēns, Inese to neizmanto. Vēl runa varētu būt par alerģiju no citrusaugļiem, bet citroni

tiek lietoti tikai kā aktivizatori, tāpēc alerģiskas reakcijas lielākoties izpaliek. Mūsdienās gan alerģijas kļūst arvien biežākas un neprognozējamākas, tāpēc, protams, piesardzībai jābūt. Lietojot nekvalitatīvu produktu, sekas var būt diezgan nopietnas – ne tikai alerģijas, bet arī ādas apdegumi, čūlas utt.

Hennas pasta iesūcas visos ādas slāņos. Turklāt zīmējums dziest ne tik daudz no ārpusē, kā no iekšpusē, jo pasta izspiežas uz āru. Arī ikdienā mūsu āda pamazām nolobās (mēs mazgājamies utt.), tādējādi henna izspiežas ārā kopā ar ādu. Lai gan pati hennas pasta asinsritē nenonāk, ēteriskās eļļas ietekmē kopējo ķermeņa sistēmu, tajā skaitā arī asinsriti. Tieši tāpēc grūtniecēm līdz 12. nedēļai nedrīkst zīmēt ar citām ēteriskajām eļļām kā vien ar lavandu, jo, zīmējot ar pastu, kurā izmantota ģērānijas eļļa, var tikt stimulēta dzemdes aktivitāte.

Energētiski jaudīgie zīmējumi

Zīmējumi var būt arī kā kompensācija noteiktām astroloģiskām konfigurācijām. Ņemot vērā, ka jebkura planēta uz Zemes sevi atspoguļo dažādos elementos (tajā skaitā – skaņā, krāsā, formā, garšā, arī simbolos un ciparos), ar hennas mākslu ir iespējams sakonstruēt ļoti personīgus un individuālus zīmējumus, kas ļauj harmonizēt un līdzsvarot noteiktu planētu vibrācijas. Negatīvās enerģijas tiek slāpētas, bet labvēlīgās – piesaistītas. Ne vienmēr karmiski nopelnītais ir jāizdzīvo pēc pilnas programmas. Apgrūtinotās nianse iespējams arī mazināt, un caur hennas zīmējumiem tas notiek daudzdimensionāli. Mentālā plānā cilvēks fokusējas uz pasūtījumu, iedziļinās un mēģina rast risinājumu. Toties pats zīmēšanas process ir kā meditācija, tāpēc labāk nerunāt lieku, lai nenojauktu kopējo pasūtījumu un savienosanos. Ar simbolu un dažādu elementu palīdzību var izveidot kompozīcijas, kas palīdz atrisināt notikumus, iekustināt procesus, mest izaicinājumus, iespējas utt. – kas nu kuram konkrētajā brīdī vairāk nepieciešams.

Radot ļoti personiskus un individuālus hennas zīmējumus, brīnumi patiešām notiek, stāsta Inese Dāvidsone. Gandrīz katru dienu viņa saņem pozitīvas atsauksmes. „Henna ir mana mīlestība, tāpēc to daru ar lielu prieku un vieglumu. Iespējams, tas arī ir iemesls, kāpēc spēju izprast, nolasīt un sajukt savu klientu vēlmes. Cilvēki ne vienmēr sarežģītās situācijās spēj paši sev definēt, kas viņiem vajadzīgs. Tādos brīžos uzdodu dažādus atslēgautājumus, lai saprastu, kāds ir patiesais pasūtījums, ko klients ar to vēlas saņemt, panākt vai izdarīt. Papildus tam izmantoju arī savas astroloģiskās zināšanas, tā saprotot, kādai vajadzētu izskatīties

kopējai kompozīcijai arī stilu ziņā. Kombinējot dažādus stilus, ir iespējams gūt plašāku apziņas izmaiņu jeb transformāciju. Piemēram, caur ziediem varam atraisīt sievišķību, uzticību, mīlestību, tajā pašā laikā, iekļaujot zīmējumā kādas ģeometriskas joslas, aktivizējas arī prāta sakārtotība, stabilitāte un saņemšanās.”

Katrai ķermeņa vietai – savs uzdevums

Cilvēka ķermenis dalās uz divām pusēm. Labo, vīrišķo pusi kūrē Saule, kas pārstāv varu, godkāri, tēvu, ego, dzirdi, asinsrites sītēmu, kaulus, matus, nagus, veselību kopumā. Savukārt kreisā puse ir sievišķā, ņemošā puse, kuru kūrē Mēness un kas saistīta ar emocijām, iekšējiem šķidrumiem, mūsu mentālo sajūtu – līdzsvarotību, šaubām, svārstībām un izmaiņām. Tā kā kreisā roka ir ņemoša, caur to mēs vairāk lietas ņemam ar sirdi, nevis prātu. Toties rokas ārpuse ir kā vairogs – aizsardzībai, bet rokas iekšpuse simbolizē atvērtību. Kājas tiek saistītas ar stabilitāti, drošību un iezemēšanos, tāpēc sievietēm, kurām ir satraukts prāts un nav skaidrības par dzīves mērķiem un izvēlēm, vēlams ļauties zīmējumiem uz pēdām, jo tie sanāk ne tikai skaisti tumšā tonī, bet aktivizē iezemēšanos, tā palīdzot rast atbalsta punktu Zemes centrā.

Mugurā atrodami mūsu enerģijas centri jeb tā saucamās čakras, tāpēc uz muguras var droši zīmēt čakru punktus. Inese izveidojusi čakru karti ar senlatviešu simboliem – piemeklējot atbilstošus simbolus katras čakras enerģijai un darbībai. Tāpat viņa ieteic latvju zīmes iekļaut dažādās joslās un elementos, izrietoti no to nozīmes, lai būtu ne tikai efekts, bet arī estētisks baudījums un kopainas dažādība. Interesanti, ka tieši vasaras sezonā sievietes visbiežāk izvēlas hennas zīmējumus ar baltu zīmēm. Inesesprāt, kā atsevišķi simboli tie ir visnotaļ ģeometriski, simetriski un asexuāli – trūkst sievišķīguma, vijīguma un romantiskuma, tāpēc tos ieteicams kombinēt ar citiem zīmējumiem. Piemēram, Austraskoka vidū liekot nevis klasisko režģi, kas tomēr ir ļoti smagnējs un vairāk ar tiro karmu saistīts elements, bet gan ziedu, kas piešķir vieglumu un sievišķību. Vai simbolus drīkst mikstēt, ja katram no tiem ir savs individuālais enerģētiskais fons? Hennas māksliniece uzskata, ka drīkst. Piemēram, cilvēkam uz vienas rokas ir pieci pirksti, un katru pirkstu pārstāv kāda noteikta planēta. Pēc tā spriežot – cik gan liela jauda un pretrunas ir vienā plaukstā! Bet ikkatra planēta nāk ar savām vibrācijām un individuālajām realizācijām cilvēka dzīvē un karmā, tāpēc simbolu mikšēšana un dažādība vienuviet nerada pretrunas, jo katrs no mums ir viens liels veselums.

Zīmē un atraisi enerģijas!

Inese zīmē arī veselības mandalu, kas sakonstruēta pēc vēdiskās astroloģijas planētu enerģētikas simbolikas un numeroloģijas skaita. Taču šo mandalu nav iespējams tulkot, sadalot katru tur atrodamo simbolu atsevišķi. Tulkot zīmējumus ir nekorekti – tā hennas kultūrā nedara. Jā, Ineses piekoptās mandalas (veselībai, mīlestībai, veiksmei, izaicinājumam un attiecībām) ir sakombinētas no planētu simbolikas, tās ir spēcīgas, jaudīgas un aktīvas, taču katra no tām ir kā viens veselums. Mandala pati par sevi simbolizē viengabalainību.

Protams, nozīme ir ne tikai tam, ko zīmējam, bet arī – kur zīmējam. Ja problēmas vērojamas ginekoloģijas jomā, tad ieteicams izpausties uz vēdera un zemāk, ja tie ir apziņas traucējumi un prāta haoss – labāk pievērsties rokām. Ja vērojams stabilitātes trūkums un izkaisītības sajūta, var zīmēt uz kājām. Ja enerģētiskie bloki – tad muguras, mugurkaula rajonā utt. Katrai ķermeņa vietai ir atbilstoša aktivitāte, jauda, būtība un uzdevums. Tomēr tāda burvju rokasgrāmata, kur atklāti dažādi noslēpumi – ko un kur zīmēt pie noteiktām kaitēm, lai mēs ātri taptu veseli, diemžēl nav pieejama. Tas ir kopums, kur ar mākslinieka profesionalitāti, prasmēm, iedvesmu un intuīciju saslēdzas kopā viss – arī pastas aktivitāte un sastāvdaļas, kas iesūcas asinsritē. Turklāt cilvēkiem mēdz būt arī

pavisam dažādas asociācijas ar katru no simboliem. Piemēram, ja vienam sirsniņa nozīmē skaistu mīlestību, citam tā var asociēties ar salauztu sirdi un sliktu attiecību pieredzi.

Hennas zīmējumiem samērā bieži pievēršas arī cilvēki gados. Kāpēc? Jo dzīve jau nebeidzas ar jaunību, tāpat arī nepazūd rotāšanās vēlme, it īpaši sievietēm. Hennas zīmējumi ir saistoši to jaudas un gaidāmā rezultāta dēļ – parādās iespējas sasniegt ieceres un atrisināt dažādus dzīves sarežģījumus. Tas ir praktisks process ar reāli nospraustiem mērķiem, tajā pašā laikā – estētiski skaists un aktīvs. Tam nav vecuma ierobežojuma. Auskarus taču arī nēsājam visu mūžu, kāpēc gan lai nerotātos ar hennu dažādos vecuma posmos? Hennas māksliniece Inese Dāvidsone ir pārliecināta: „Mēs nebaidāmiešies no tā, ko pazīstam. Jo vairāk iepazīstam hennu un saprotam, ka tā ir daudzpusīga māksla, kas spēj piepildīt ikvienu no mums visnotaļ dažādos līmeņos un virzienos, jo pieņemošāki un saprotošāki kļūstam – atļaujot sev baudīt un priecāties par skaistumu un jaudu, ko sniedz henna!”

leskaties, ko nozīmē šie simboli!

Trijstūris uz augšu simbolizē debesjumu, vīrišķo spēku, uguni, gaismu, tiekšanos uz augšu; seno latviešu, baltu kultūrā šī zīme simbolizē Dievu.

Trijstūris uz leju baltu zīmēs pārstāv Māru, visu pazemes valstību, simbolizē sievišķības atspoguļojumu, ūdeni, auglības ielejas un žēlsirdību.

Sešu punktu zvaigzne (divi trijstūri viens otrā) – sievietes un vīriešu pamatprincipu mijiedarbība.

Piecstūru zvaigzne ietver sevī piecus elementus – uguni, zemi, ūdeni, gaisu, debesis.

Kvadrāts simbolizē stabilitāti un kārtību, godīgumu, uzticamību un pajumti; pasargā no slimībām un dziedina.

Aplis – universāls viengabalainības simbols; ideāls, viss bezgalīgs.

Roze – nevainība.

Krusts simbolizē saiti starp debesīm un zemi; simbolizē arī avotu. Tas ir kosmisks simbols.

Mēness (sirpis uz jebkuru pusi) – jaundzimušais, kurš tiecas ātri izaugt.

Zvaigzne simbolizē Dievišķo un cerību.

Lotosa zieds – zemes auglība. Simbolizē sievietes reproduktīvos orgānus. Lotosu vēlams zīmēt ap nabu un dzimumorgānu apvidū. Lotoss nes informāciju, ka apkārtnē un vide nedrīkst būt cilvēkam par attaisnojumu viņa dvēseles netīrībai. Šis zieds simbolizē žēlsirdību, skaistumu, radošumu, jutekliskumu, sievišķību, tīrību, apgaismību un iekšējo patiesību.

Ziedi un augi simbolizē prieku un laimi.

Bezgalības zīme, kas no simboliskās puses tiek saukta par skorpionu – ļoti spēcīgs aizsardzības amulets pret ļaunu aci. Simbolizē arī romantiku, kaisli un mīlestību.

Saule simbolizē Visuma durvis, kas ir kā ieeja zināšanu un nemirstības pasaulē. Saule simbolizē arī visureldošo Dievību, kuras stari nes gaismu visiem.

Saule, Mēness un zvaigzne kopā simbolizē nopietnu, dziļu un ilgstošu mīlestību starp mīlētājiem.

Sēkla (punkts ar astīti uz leju) – simbols tam, ka viss dzīvē ir plūstošs un mainīgs; jaunās dzīvības rašanās.

Punkts – augstākā realitāte. ▲